

hedder det, at Dagpengene udbetales, til Sygebehandlingen er endt, eller Arbejdsudygtigheden er erklæret for vedblivende, og til Invaliditetsgraden er konstateret, eller Døden indtræder. Man skal altsaa efter den gældende Lov have Dagpenge ogsaa ud over Aaret, hvorimod det her foreslaas, at det kun skal være til Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden. Det vil naturligvis kun være sjældne Tilfælde, hvor der vil kunne gaa et Aar. Og man har isenere i det foreliggende Lovforslag søgt at imødegaa disse Ulemper ved i § 16 at træffe Bestemmelse om, at naar der er gaaet et Aar, skal Sagen afgøres, og den Afgørelse, der saa bliver truffen, kan ikke senere forandres. Denne Regel kan for saa vidt være meget god, navnlig for den, der skal yde Forsikringen, enten det nu er en privat Arbejdsgiver eller et Forsikringsselskab, men den vil være til Uheld for den tilskadekomne, hvis der senere skulde vise sig større Meen af Ulykkestilfældet, end man kunde forudse, da der var gaaet et Aar, og derfor giver det andet Stykke i § 16 Raadet Adgang til at udskyde Afgørelsen, hvis den ikke skønmæssigt kan træffes. Men saa vidt jeg kan se, vil den paagældende miste Dagpengene fra dette Tidspunkt, indtil Afgørelse kan træffes, og Afgørelsen kan udskydes indtil 2 Aar. Jeg kan ikke tro, det har været Meningen, at fordi en Mand kommer til at lide af et saa kompliceret Ulykkestilfælde, at det ikke en Gang efter et Aars Forløb kan konstateres, i hvor høj Grad han er Invalid, og han vedblivende er ude af Stand til at arbejde ved den Beskæftigelse, hvorved han er kommen til Skade, skal han miste sine Dagpenge og maaske i meget lang Tid være uden Understøttelse. Den Omstændighed, at det er sjældne Tilfælde, vil jo netop sige, at det er meget komplicerede Tilfælde, som den paagældende lider i høj Grad under. Jeg synes derfor, det bør nøje undersøges, om man ikke er i Stand til at bøde paa et saadant Tilfælde paa en eller anden Maade.

Om Dagpengene, der skulle betales, naar Invaliditeten bestemmes, hedder det i den nugældende Lovs § 5, andet Membrum, at den tilskadekomne, naar hans

Arbejdsudygtighed er fuldstændig, skal have en Pengesum, der udgør det seksdobbelte af hans Aarsløn, dog ikke under 1,800 Kr. eller over 4,800 Kr., og at der endvidere tilkommer ham en Dagpenge, beregnet efter de under Nr. 1 givne Regler, for et Tidsrum af 13 Uger, men fra disse Dagpenge trækkes de Dagpenge, han allerede har faaet udbetalt. Nu bestemmes det i § 11, at disse Dagpenge efter den gældende Lovs § 5, Nr. 2, bortfalder. Det synes jeg er en ret betydelig Førringelse af den tilskadekomnes Stilling. Af de i den sidste Aarsberetning fra Arbejderforsikringsraadet meddelte Tal fremgaar det, at der har været 602 Tilfælde, i hvilke der er erklæret større eller mindre Invaliditet, og dertil er udbetalt, som nævnt af den foregaaende ærede Taler, over en halv Million, nemlig 555,208 Kr., og det menes, at der endvidere er udbetalt omtrent 30,000 Kr. i Dagpenge til disse 602 Personer. Hvis man nu vil dividere dette Antal ind i Summen 30,000 Kr., viser det et Gennemsnitsbeløb af 50 Kr. til hver, som de altsaa efter det foreliggende Lovforslag ville miste. Dette gælder altsaa Gennemsnittet, mange ville miste meget mere, enkelte naturligvis noget mindre. Lad os tage et Eksempel: En Mand har faaet en Arm ødelagt, og naar der er gaaet 13 Uger — da først træder jo hans Ret i Henhold til Loven i Kraft — begynder han at faa Dagpenge. Saa gaar der 4—5 Uger, og efter den Tids Forløb bliver hans Invaliditet konstateret. Han bliver for Eks. erklæret for halvt invalid, og skal for at bruge Maksimumstallene, have udbetalt 2,400 Kr. Endvidere skal han efter den gældende Lov have udbetalt 13 Ugers Dagpenge à 2 Kr., det er 182 Kr. Det vil sige, at han i alt skal have 2,582 Kr. Nu har han imidlertid i de 4—5 Uger, der ere gaaede efter de 13 Ugers Forløb, og indtil Invaliditetsgraden er fastslaaet, modtaget i Dagpenge 70 Kr. De blive at trække fra, og han faar altsaa udbetalt 2,512 Kr. Men efter Lovforslagets § 11 vil han fremtidig ikke faa et saadant Beløb. Han vil nemlig i Stedet for de 2,582 Kr. kun faa udbetalt 2,470 Kr. Han vil altsaa miste 112 Kr., og hvis hans Invaliditet kan bestemmes endnu tidligere, mister han et